

Khó Quên

Ai đem mây trái lưng trời
Cho vàng trăng túi cho tôi nhớ nàng
Đành rằng lỡ duyên đồ ngang
Đành rằng tình đã dở dang mất rồi
Đành rằng duyên nợ do trời
Nhưng tình yêu thuở đầu đời khó quên
Chỉ là những phút êm đềm
Chỉ là thao thức suốt đêm canh dài
Chỉ là được gọi tên người
Chỉ là được gặp là vui nhớ nhiều
Chỉ là được nói lời yêu
Chỉ là đưa đón những chiều nắng tan
Chỉ là tiếng thở lời than
Chỉ là ánh mắt chứa chan ân tình
Thế là trọn kiếp nhân sinh
Tim ta in mãi bóng hình người xưa

Nguyễn Tâm Hàn